

det er dog saare vigtigt, at denne Valutaforhandling lægges saaledes til Rette, at der kan komme noget ud af den. Forholdene har jo medført, at vi har maattet tale isoleret om hvert af Forslagene, vi har tidligere kun talt om et enkelt Valutaforslag, nemlig det om Valutacentralen, og dér har jeg i høj Grad maattet beklage den passive Holdning, den negative Holdning, den fuldkomne afvisende Holdning, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard synes at ville indtage heroverfor, og derfor indtrængende sagt ham, at Samarbejde paa denne Sag var nødvendigt, og at en Afvisning af, hvad der kan skaffes Enighed eller Flertal om her i Folketinget, ikke var tilraadelig. Overfor dette Lovforslag vil jeg tillade mig at sige til den høje Regering, at ogsaa den bør jo tænke paa, at et Samarbejde mellem Partierne til Gennemførelse af en virkelig Foranstaltning til Valutaens Forbedring er nødvendig. Det var i saa Henseende, jeg mente, at Forslaget ikke vidnede om den rette Bedømmelse. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger her, ogsaa til de enkelte kritiske Bemærkninger vedrørende hele Forslagets Konstruktion, som jeg har fremsat. Jeg skal indskrænke mig dertil, fordi jeg ikke anser dette Forslag som Regeringens endelige Bidrag til Løsningen af det store Problem, der her er Tale om. Den højtæredede Finansminister møder jo som alle Politikere til sin nye Stilling med en Bagage, og jeg for mit Vedkommende har det Indtryk, at den Bagage, han medfører, fortæller os, at han vil være skikket til paa sit Partis Vegne at varetage Finansministerens Embede. Jeg har læst, hvad han har skrevet, jeg har hørt mange Udtalelser af ham, været en flittig Tilhører til hans Udtalelser i „Nationaløkonomisk Forening“, jeg har med stor Interesse læst, hvad han har sagt i Valutakonferencen. Med andre Ord, jeg synes, han møder med en god Bagage til sin Stilling, men jeg maa tilstaa, at denne Bagage havde været bedre, hvis han ikke havde haft dette Forslag i den Rygsæk, hvormed han møder til Efteraaret. Jeg vil derfor ogsaa tillade mig at sige, at jeg opfatter ikke dette Forslag som Finansministerens Debut. Jeg ved ikke, om han har med-

virket til Forslaget, saaledes som det blev skitseret og udformet før sidste Valg, men det har han formentlig. Derfor vil jeg betragte dette Forslag som hans sidste Handling paa Socialdemokratiets Vegne som menigt Medlem af Landstinget og afvente hans egentlige Debut, naar han skal fremlægge den endelige Plan og Budgettet, og naar han da skal føre og lede den Forhandling, som er nødvendig, og som det ærede Medlem Hr. Trier har angivet Rammerne for ved at sige, at det, der tilstræbes, er en effektiv Tilbagebetaling af Statsgælden, og paa en saadan Maade, at det bliver dem, der kan, der kommer til at bære Byrderne derved. Hertil kan jeg tilsige vort Partis Medvirken, men med Hensyn til det foreliggende Lovforslag vil jeg anbefale, at det ikke fremmes i denne Samling.

Finansministeren (Bramsnæs): Der er en Ting, jeg gerne vil have Lov til at takke samtlige ærede Ordfører for, og det er for Erkendelsen af Nødvendigheden af, at der gøres noget for at nedbringe den danske Statsgæld. I saa Henseende var jo samtlige Ordførere enige, og det er ogsaa Grundlaget for dette Lovforslags Fremsettelse, denne haarde, bydende Nødvendighed. Med Hensyn til de ærede Ordføreres Udtalelser skal jeg sige, at jeg naturligvis takker mit Partis ærede Ordfører for hans Tilslutning til Lovforslagets Principper, jeg takker ogsaa for de enkelte Udtalelser om Ting, der eventuelt kunde ændres i Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg bringe en særlig Tak, fordi han saa skarpt understregede den vanskelige Stilling, som det nye Ministerium staar i og maa staa i, naar man ser paa den økonomiske og finansielle Situation, som er efterladt fra det tidligere Ministerium. Der er jo mange legale Arvtagere, der sikkert overvejer længe, hvorvidt de skal vedgaa Arv og Gæld, naar der er Tale om at overtage et Bo. Der er desværre ikke nogen saadan Mulighed ved Regeringsskifte, det nye Ministerium, i dette Tilfælde vi, er nødt til at overtage ikke alene Arven, men ogsaa Gælden fra det tidligere Ministerium, og den er stor, som alle ærede Medlemmer ved, og det sidste Ministerium har jo bidraget, hvad det kunde,